

406 000 000 000251
HUUHTANEN REIJO

PALLASTUNTURINKJ 5B7
01280 VANTAA 28

JOUKKO-
JULKAISU

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

N:o 6 JOULUKUU 1987

TALVIRALLI KASIPARI

5.-7.2.1988

NYT TULI POIKKEUS SÄÄNTÖÖN!

Totutusta tavasta poiketen emme tarjoa edes mak-sua vastaan makkaraa kummempaa ruokaa. Ota omat eväät mukaan. Kuitenkin sunnuntaina saat osallistu-mismaksuun sisältyvänä runsaan aamiaisen. Pikkunälkää voit paikkailla Puffetissa, josta saat ostaa makkaraa, kahvia, sämpylää ym. ym.

Rallipaikka on etelä-Suomessa, 75,6 km Erottajalta luoteeseen. Maksamalla osallistumismaksun, 50 mk kerhon tilille 15.1.1988 mennessä, saat tarkat ajo-oh-jeet perille.

Omassa teltassa tai hangessa yöpyvät toivottavasti ilmoittavat aikeistaan etukäteen yhteyshenkilölle. Va-uraa hyvin tervatut sukset mukaan, klapit ovat heikkolaa-tuisia.

MAKSA OSALLISTUMISMAKSU MP/69/

Veli-Matti Kaipainen
Jalavatie 5 A 6, 00270 Helsinki
POSTISIIRTOTILI 426 781-0

Muista merkitä oma nimesi ja osoitteesi!

Yhteyshenkilö:
Urpo Vaahtera
Maratonkuja 6 A 1
01280 Vantaa
puh. 90-302 391

N:o 6 joulukuu 1987. 18. vuosikerta
Ilmestyy: helmi-, huhti-, kesä-, elo-,
loka- ja joulukuussa.
Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.
Jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y.:n
jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.: hallitus

Puheenjohtaja
Urpo Vaahtera
Maratonkuja 6 A 1
01280 Vantaa
Puh. k. 90-302 391

Varapuheenjohtaja
Pekka Kuoppala
Yrttimaantie 19
00730 Helsinki
Puh. k. 90-365 107
klo 18.00—20.00

Kassanhoitaja
Veli-Matti Kaipainen
Jalavatie 5 A 6
00270 Helsinki
Puh. k. 90-412 492

Varajäsenet
Guy Wikström (NMR)
Virkatie 2
01510 Vantaa
Puh. k. 90-821 358

Vesa Viertola
Perkiöntie B 1
60550 Nurmo
puh. 964-144 337

Timo Ylä-Mononen (EAK)
Ylimännynkatu 32 A
33580 Tampere
Puh. t. 931-345 66

Erkki Ahola
Koskelankatu 44
35800 Mänttä
Puh. k. 934-494 65

Kerhotavaramyynti
Hannu Impola
Kilorinne 10 A 11
02610 Espoo
Puh. t. 90-567 2182
k. 592 568

Kerhoisäntä
Jouni Valkeejärvi
Satamatie 1
35700 Vilppula
Puh. k. 934-446 32

Sihteeri Jäsenasiat
Hanna Kinnunen
Koudantie 15 B
00760 Helsinki
Puh. k. 90-381 373

Päätoimittaja
Aki Oura
Untamontie 1 B 13
00610 Helsinki
Puh. t. 931-113 366
k. 90-798 269

Toimitussihteeri
Annukka Kuoppala
Viipurinkatu 8 B 78
00510 Helsinki

Toimittajat
Eero Mikkola
36160 Siitama

Jussi Pursiainen
28680 Pori
Paarnoori

Maarit Seppälä
Orivedenkatu 8 C 61
33720 Tampere
puh. 931-175 501

Petri Lindgren
Ahmoon kylä
03620 Karkkila

Kerhon postisiirtotili
numero 426 781-0

**HYVÄÄ JOULUA
JA
ONNELLISTA VUOTTA
1988**

Toimitus

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Jos hyvä onni on, kerkeän tässä toivottaa teille, hyvät lukijat, HYVÄÄ JOULUA! Olen valitettavasti ollut hieman sivussa moottorielämän hermolta, mutta kuitenkin hengissä ollaan. Talvirallin valmistelut ovat hyvää vauhtia etenemässä ja odotukset ovatkin suuret niin pakkasen kuin osansottajamääränkin suhteen. Talven aikaisesta kerhotoiminnasta mainittakoon MP-88 näyttelyyn osallistuminen jälleen omalla osastollamme. Vihdoinkin monen vuoden odottelun jälkeen näyttelyyn on saatu riittävästi tilaa. Messukeskus antaa varmasti näyttelylle arvoisensa puitteet.

Erään huomattavan moottoripyöräkerhon vuoden teemana on ollut "Et-hän lainaa pyörääsi". Vuosi on karusti osoittanut asian vakavasti otettavaksi. Usein on onnettomuuden osasyynä ollut vieraalla pyörällä ajaminen. Pyörien vertaileminen on tietenkin vaikeata vain kuvia katsomalla ja kavereiden puheita kuuntelemalla mutta... Mikä kumma sitten saa meidät pässit aja-

maan lainaksi saadulla pyörällä kuin heikkopäät ja pahki kiviaitaan. Sinä harkinnallasi voit ehkä vaikuttaa turhien onnettomuuksien tapahtumisiin.

Aivan pienet pikkuruiset linnut ovat laulelleet korviini todella oivan asian syntyajatuksista. Suomen sydämeen, Juväskylän tuntumaan on mahdollisesti kehitteillä aivan puhtaasti motoristien käyttöön tarkoitettu leirintäalue. Saattaa kuulaana talvi-iltana puhelimesi piirahuttaa ja joudut vastaamaan asiaa koskeviin kysymyksiin. Kyseisen ajatuksen isä hahmottelee näin leirintäalueen perustamismahdollisuuksia. Omakohtaista kokemusta minulla on senkaltaisesta asiasta länsinaapurin puolelta, jossa Bankerydin alueella saa poiketa ainoastaan motoristit. Sinne ajellessaan tietää aina tavoitavansa oman henkisiä ihmisiä eikä kukaan katsele nuivasti nenänvartta pitkin. Toivotan onnea yritykselle.

Näin lumitöitä tehdessä on nuo keisäiset ajohommat kaukaisia asioita, mutta mukavaa vaihtelua arjen harmauteen tuo kavereiden tapaaminen näyttelyssä ja talven kokoontumisissa ja tietysti pikkujouluissa. Pikkujouluhinhan mennään nyssen kanssa, perillä ajetaan moottorilla vallan kamalasti ja kotiin saavutaan kumijalalla. Jaa, että mikä se nysse on? Tampereen onnikkalaiturilla ainakin joka toinen sanoo "nysse tulee".

HYVÄÄ JOULUA JA ONNEKASTA UUTTA VUOTTA toivottaa osku

8. PYSTYMETTÄ KUSTAVISSA

eli tarina siitä, miten yhdistettiin Pystymettä ja Endurosafari.

Tänä vuonna tuntuu tulleen tavaksi, että järjestäjät saavat itse kehua omat järjestelynsä. Toimitussihteerin lieväällä painostuksella kasöörin ryhtyi seuraamaan Riionheimon Rammin jälkiä.

Ja tarina alkaa!

Ekbladin Kaiuksella oli pari vuotta pyörinyt mielessä ajatus Pystymetästä saaristossa. Saatuamme pitkältä tuntuvan jonotuksen jälkeen vihdoinkin vuoromme, alkoi varsinaisen paikan metsästyksen. Puhelin kävi kuumana ja anomuskirjeitä lähetettiin kuntiin, yhteisöille ja yksityisille. Puheluihin vastattiin yleensä ystävällisesti, anomuksiin ei lainkaan. Lopulta erään tiimimme jäsenen työpaikan kautta saimme yhteyden kustavilaiseen Jukka Siusuotoon, joka välittömästi tarjosi kahta eri paikkaa käyttööme. Kaius ja Koskisen Jukka suorittivat alustavan katselmuksen.

Ensimmäinen vaihtoehto hylättiin heti, mutta pienen soratienpätkän ja lyhyen mökkipolun päässä oleva alue hyväksyttiin välittömästi. Alue ei tosin aivan tarkoin vastannut alkuperäisiä suunnitelmiamme. Reittiin ei kuulunut lossia ja maasto oli riittävän pehmeä telttakiloillekkin. Paikan keväinen luonto ihastutti kuitenkin kustastajamme. Seuraava tutustuminen alueeseen oli kesällä, jolloin kävimme rakentamassa

pienen sillan ja kaadoimme ensiksi tuleville hieman polttopuita. Syksyn mittaan tehtiin alueella muita valmisteluja. Sateisen kesän jälkeen alkoivat epäilyksemme mökkien kestävydestä herätä. Pystymettä -kutsussa Kaius varoittikin tiestä.

Perjantaina 23. syyskuuta alkoivat sitten tositoimet. Pääkaupunkiporukkaamme olimme värvänneet Laurilan Jaskan kuljettaman Wartburg -merkkisen nelivetoambulanssimme. Aamu oli kolea, mutta puoliltapäivän ajokeli oli jo maittava. Ensimmäisiä opastekilpiä pystyttäessämme pysähtyi taaksemme Saukkosen Risto Kangasalta saksalaisine ja suomalaisine ystävineen. Pojat pystyttelivätkin mukanaamme perille asti. Mökkitie näytti heti ensimmäisille vieraille tapansa. Toinen saksalaisista vieraista kaatua muksahti, mutta onneksi ilman aineellisia vahinkoja.

Tilaamamme juomavesi oli tuotu paikalle ja viimeiseksi järjestelyhommauksemme jäi riukujen viitoitus. Jos ensimmäiset vieraat tulivat kaukaa, oli seuraava saapuja ilmeisesti pitkämat-

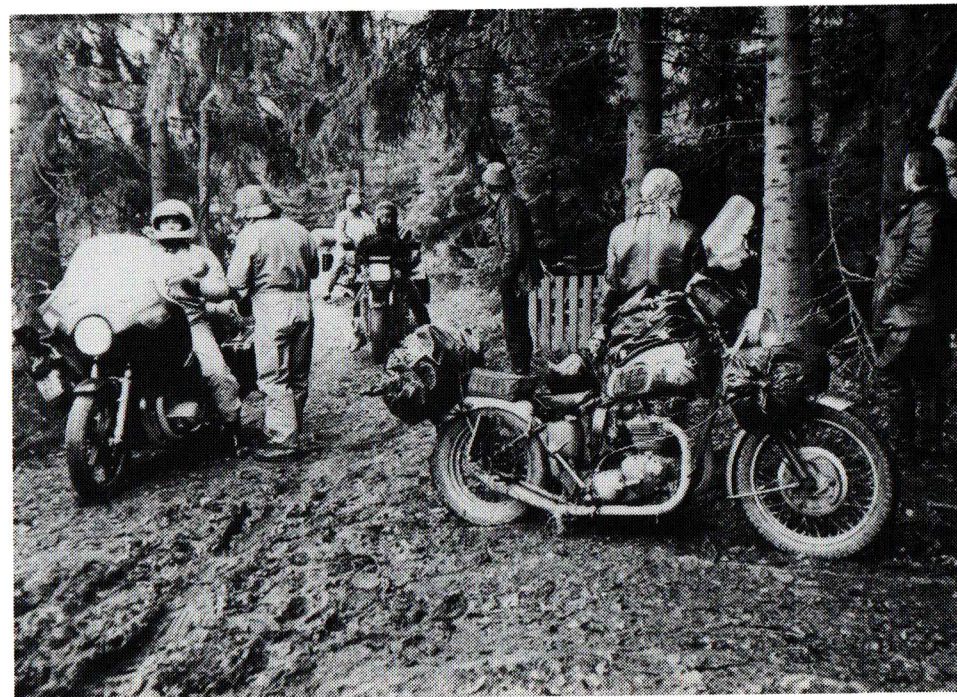
kaisin kotimainen. Virkkusen Jouni Tornioista aukaisi ensimmäisenä myöhemmin leveämmän nk. oikealle kääntyvän ajouran. Muutaman yksinäisen tulijan jälkeen saapuivat järjestelyporukkamme turkulaiset jäsenetkin paikalle. Ilma pysyi lämpimänä ja yhä useampi tulija pysähtyi kehumään, että viimeisellä kilometrin puolikkalla hävisi kylmän jäykkyys jäsenistä.

Illan pimetessä alkoivat nuotiot syttyä mäellä. Tulijoita riitti tasaista tahtia pitkälle yli puolen yön. Reilu pulenkymmentä ilmoitti kellahtaneensa matkan varrella, kaikki tuntuivat ottavan keikauksen huumorin kannalta. Pimeys ja kaukaa näkyvät nuotiotulet olivat poistaneet pahimmat pelot. Maasto pehmeni illan mittaan myös rakentamamme sillan ympäristössä ja monet jätti-

vät pyöränsä ojan etupuolelle varaa-maallemme alueelle. Kuitenkin yli mentiin jopa sivuvaunuilla ja tuhatkolmasataisilla. Kertoipa eräs oikaisseensa ojan yli endurollaan, kun huomasi kavereittensa teltan toisella puolen. Pystymättäveteraanien positiiviset kommentit tulivat hymyillen ja päätä puistellen.

Yö kului rauhallisesti, mutta aamulla alkoi sade. Vaikka sade kuuluukin olennaisena osana Pystymättään, emme tällä kertaa olleet kovin ihastuneita. Valmiiksi sahaamamme puut alkoivat myös loppua ja rantalepikko alkoikin kaatua tasaista tahtia. Lauantaiaamupäivän aikana saapui muutama pyöräkunta harvakseltaan, joten meille jäi aikaa hakea kuvakulmia videokameralle.

Puolenpäivän jälkeen aina iltaseitsemään asti saapui pääosa porukasta. Sopivia kuvauskohteita oli roppakappalla. Vain videokameran akut asettivat rajan filmin tuhlaukselle.

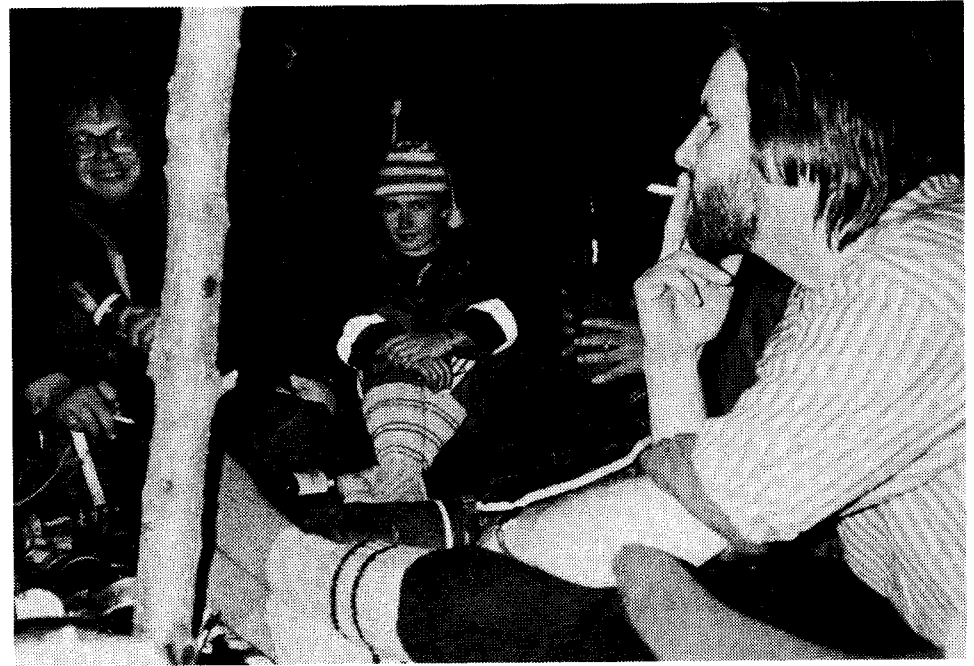
Alue täyttyi pikkuhiljaa pyöristä ja teltoista. Vieraiden joukossa oli myös kolme ruotsalaista, joista Aulis Horttana on myös MP-69:n jäsen. 8. Pystymättä oli näin ollen osanottajavihkon mukaan 1. kansainvälinen Pystymättä. Seitsemän jälkeen viimeisten tultua paikalle kokonaiskävijämäärä oli 232. Meno tuntui olevan kuten Pystymättässä kuuluukin. Tarinaa iskettiin nuotioilla ja teltoissa. Nyt oli meilläkin aikaa paremmin jututtaa vieraita.

Yleisesti suhtauduttiin paikkaan myönteisesti vaikeahkosta loppumatkasta huolimatta. Toki soraääniäkin

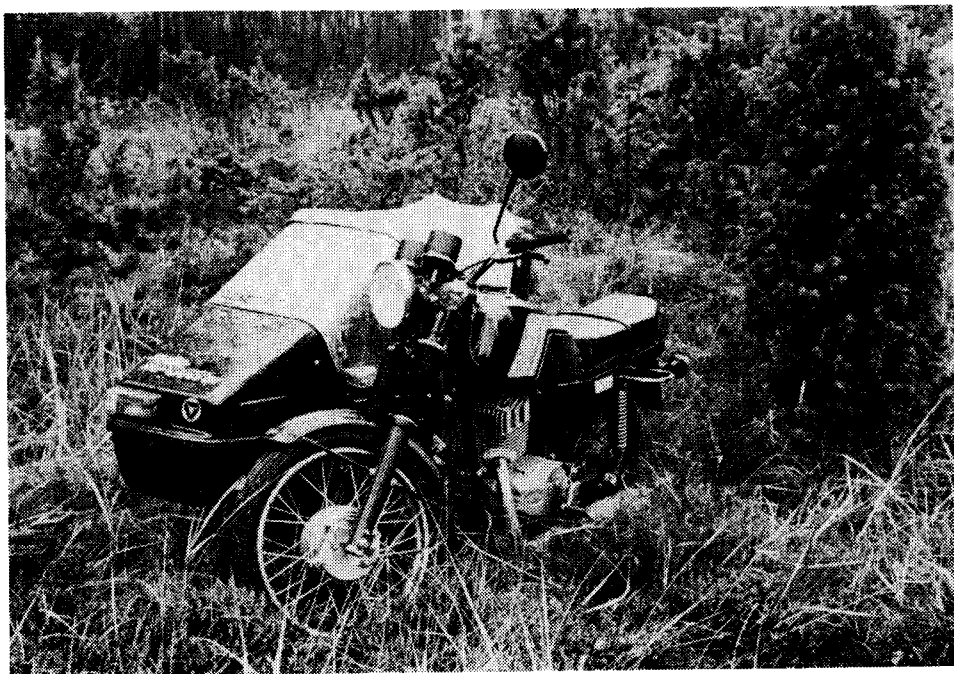
kuuli joukosta. Jotkut olisivat halunneet kangasmaastoa lehdon sijasta. Tähän totesimme vain, että alkuperäisen suunnitelmamme mukaisessa kivikossa ei olisi löytynyt maata edes telttakiloille. Tyytyväisten joukossa oli myös länsi-saksalainen Rudolph Götze ystävineen. Hän kertoi Pystymättän olevan juuri sellainen kokoontuminen, jota hän oli etsinyt kauan. Pojat tenttasivat kovasti jo ensi vuoden paikkaa ja aikaa. Rudolph lupasi tulla myös Talviralliin.

Niin kului yö ja aamu valkeni sateisen harmaana. Ensimmäiset lähtivät jo ennen yhdeksää. Suurin lähtöruuhka alkoi kymmenen jälkeen. Nyt olivat sekä alue että mökkitie pehmenneet jo mutavelliksi. Vain muutama pyörä lähti alueelta työntämättä. Paikallaolijat

osoittivat todellista toverihenkeä eikä ketään jätetty pulaan, vaikka vaatteet rapautuivatkin. Sivuvaunuja vedettiin mudasta liinoilla. Myös viereistä peltoa käytettiin ajoväylänä, kunnes paikalle saapunut pehtoori alkoi kyntää reittiä umpeen. Pellolle nostettiin porukalla jopa tuhatkolmesataisia.

Puolen kilometrin enduroreittiä ajoivat monet pyörillä, jotka ilmeisesti ensi kerran tutustuivat moiseen elementtiin. Näyttää siltä, että liian moni hyvä kuski ajaa katupyörällä, vaikka taidot riittäisivät endurokilpailuunkin. Tosin monen kohdalla on onni, että pyörän matkamittari on kytketty etupyörään. Taisivat nimittäin takapyörät pyöriä joillakin jopa satoja kilometrejä lyhyellä matkalla.

Myös ambulanssimme joutui töihin. Muuan baijerin rauta oli hukannut sähkönsä kosteaan yöhön. Saksojen välinen yhteistyö pelasi ja Warre sai elvytettyä baijerilaisen. Viimeiset urhoolliset jaksoivat olla paikalla pitkälle päälle puolen päivän. Järjestäjien siivoustalokoot alkoivat paljon aikaisemmin. Eri-laista poiskuljetettavaa jätettä kertyi traktorikuorma. Tähän eivät sisälly paikallejääneet osin jo valmiiksi pilkotut polttopuut. Kunpa jokainen telttakunta varaisi yhden muovipussin roskikseksi ja myös käyttäisi sitä. Järjestäjien löytäminen eri kokoontumisille helpottui huomattavasti.

Iltä alkoi jo hämärtää, kun itse lähdimme kotimatkalle. Lähtökahveja juoessamme puimme kuulemaamme ja näkemäämme. Pääosin positiivisen tuloksen kritiikin kohdat osaamme arvata, mutta mehän varoitimme. Ambulanssimme meni liikkeelle päästyään vauhdilla enduroittemme läpi. Kaksipyöräisten kulusta ei kannata mainita mitään. Ei myöskään Kasöörin.

MP 69:n TRIALKISAT

Paikka: Mäntän kaupungin leirikeskus Särkilahti Kuorevedellä. Tuttu myös talvirallista ja kahdesta perherallista.

Aika: 12.9.87

Ratamestari: Pekka Kulju, teossa apuna Erkki Ahola ja Pertti Saarenheimo.

Kilpailujohtaja ja valmistelujen paikallinen hoitaja: Erkki Ahola

Kuljetukset: "Ex-isi" Saarenheimo.

Ravintola: Pirkanmaan mp-tytöt.

Saunottaja: "Putkis" I. "Juppis"

Järjestäjät määrittivät radan ja kilpatehtävät sopivan vaikeiksi, ei liian vaikeiksi. Vaikeusaste kuitenkin suurempi kuin edellisissä kisoissa. 50 millin sateet kilpailuviikon aikana ja jatkuva hiljainen sade kisojen aikana piti reitit taatusti liukkaina. Vahvassa yrittäjähengessä ilmoitautui kisaan 23 osanottajaa, vain yksi nainen. Toimittajasta tuntui, hänellä kun oli lajiin ennestään varsin vähäinen kosketus, että tälläisen kilpailun on järjestänyt joukko jossain määrin sadistisia radansuunnittelijoita, ja kilpailuun osallistuvissa täytyy olla masokistisia piirteitä, jotta pysyvät nautiskelemaan moisesta rääkisestä. Mutta se tuntui olevan varsin hauskaa, vaikka kireät suunympäristöt joskus kielivät, että tosissaan tässä ollaan ja ehkä hiukan on pelon väreitäkin. Oli sateinen, pimeä päivä ja hädintuskin saatiin kisa loppuun ennen hämärää. Jos osanottajia olisi ollut enemmän, miten olisi näissä oloissa käynytään.

Kun tulokset oli laskettu, pistetaulukko osoitti järjestyksen:

Trialin tulokset

1. sija	Jari Anttila	9 pist.
2	Jouni Uski	11 "
3	Juha Sjöblom	13 "
4	Ari Mänttari	19 "
4	Guy Wikström	19 "
6	Kyösti Honkanen	19 "
7	Keijo Lumme	20 "
8	Jouni Valkeejärvi	21 "
9	Antti Kortesus	25 "
10	Urpo Vaahtera	27 "
11	Matti Hukkanen	28 "
12	Pentti Levander	29 "
13	Janne Utriainen	29 "
14	Jouko Mäenpää	30 "
15	Tero Ahlqvist	31 "
16	Kari Biltz	31 "
17	Timo Kaunisaho	32 "
18	Bror Nyqvist	33 "
19	Pertti Pääsky	34 "
20	Timo Rajakangas	34 "
21	Bo Nyqvist	37 "
22	Veli-Matti Kaipainen	43 "

Ainoa nainen joka osallistui:

1	Virva Nyqvist	30 "
---	---------------	------

VIIDENNEN KERRAN

Nro	Nimi	1	2	3	4	5	6	7	8	9	Yht.
1	Jari Anttila	0	0	0	5	1	2	0	0	1	9
2	Jouni Uski	0	0	2	5	0	3	0	0	1	11
3	Juha Sjöblom	0	0	0	5	5	0	0	0	3	13
4	Ari Mänttari	0	0	3	5	2	3	1	0	5	19
4	Guy Wikström	0	0	5	5	3	3	1	0	2	19
6	Kyösti Honkanen	1	0	3	5	2	5	1	0	2	20
7	Keijo Lumme	0	0	5	5	1	3	1	0	5	20
8	Jouni Valkeejärvi	0	0	5	5	0	3	3	0	5	21
9	Antti Kortesus	0	0	0	5	5	5	0	5	5	25
10	Osku Vaahtera	0	0	3	5	3	3	5	3	5	27
11	Matti Hukkanen	0	0	0	5	5	5	0	1	5	28
12	Pentti Levander	0	5	3	5	5	5	0	1	5	29
13	Janne Utriainen	0	0	5	5	3	3	3	5	5	29
14	Jouko Mäenpää	1	0	5	5	3	3	5	3	5	30
15	Tero Ahlqvist	0	5	5	5	3	3	5	0	5	31
16	Kari Biltz	0	0	3	5	3	5	5	5	5	31
17	Timo Kaunisaho	0	5	5	5	3	5	3	1	5	32
18	Bror Nyqvist	5	0	5	5	3	5	5	0	5	33
19	Pertti Pääsky	0	5	5	5	3	5	5	1	5	34
20	Timo Rajakangas	0	5	3	5	5	5	3	3	5	34
21	Bo Nyqvist	3	3	5	5	3	5	5	3	5	37
22	Veli-Matti Kaipainen	5	3	5	5	5	5	5	5	5	43
1	Naiset Virva Nyqvist	5	5	-	-	5	5	5	5	-	30

Parhaista vipoista eli lipoista palkittiin hikinauhalla Pertti Pääsky.

Kiitokset sponsoreille:

Mäntän kaupunki: Leirikeskus käyttöön ilman vuokraa.

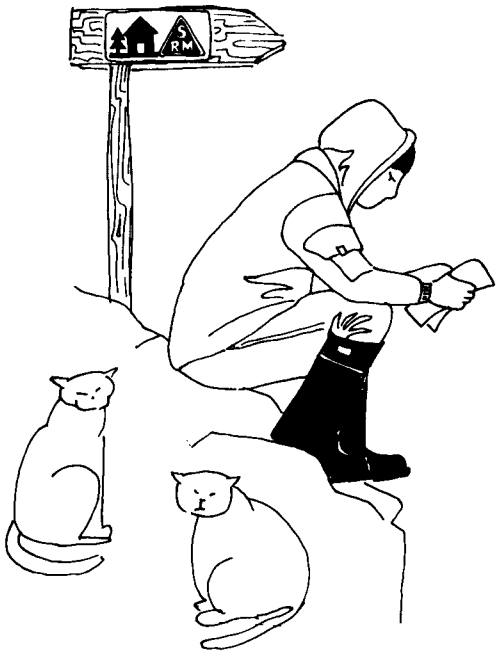
Pyörät kilpailuun: Välisalo Oy, Helsinki, Pekka Kulju

Palkinnot: Hämeen Konekeskus, Mäntän pankit: KOP, SYP, OP, SP

Tapahtuman raportoi: Siitaman Eero

VALTAKUNNALLINEN KURSSI-ESITE ON ILMESTYNYT

Kaikki läänit ja 129 paikkakuntaa mahtuu Suomen Retkeilymajajärjestön valmistamaan valtakunnalliseen kurssi- ja leirikoulukohde-esitteeseen. Eteläsimpiin kuuluu Stadionin retkeilymaja Helsingissä, pohjoisimpia ovat Pekosen retkeilymaja Muoniossa ja Kiilopää nelostien varrella, Saariselän tuntumassa.

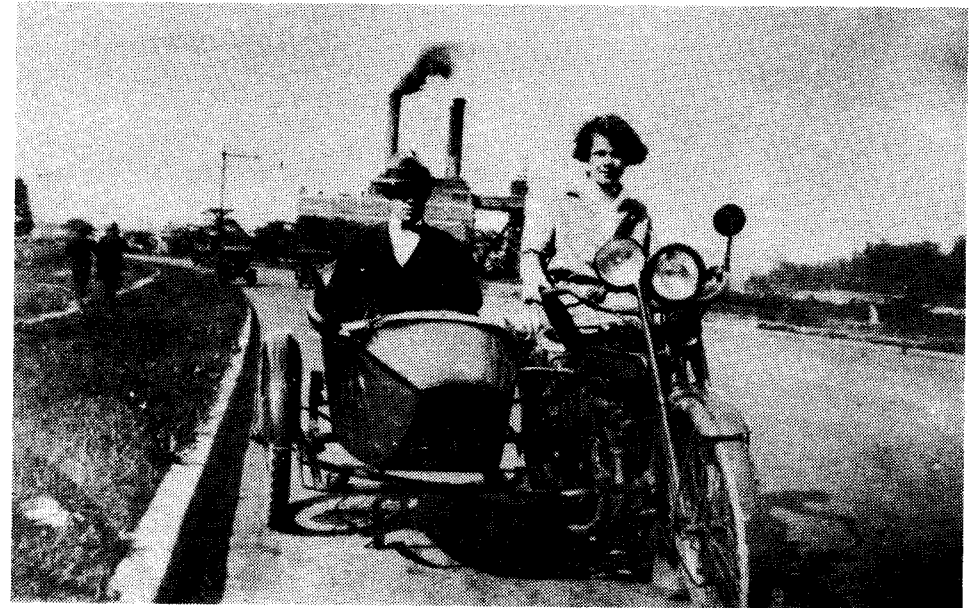
Uunituore käsikirja on hyvä työväline niille, jotka painiskelevat kurssi- ja koulutusasioiden parissa. Kohteet eivät prameile luksuspalveluilla, mutta ne

tarjoavat viihtyisää, kodikasta ja edullista vaihtoehtoa. Varsin kilpailukykyisiä nämä paikat ovat hotelleille, jopa muutama hotellitasoa edustava paikka on kelpuutettu tähän julkaisuun. Yhteistä nääs kaikille on se, että täysihoitohinnat ovat enimmillään 150 markkaa hengeltä vuorokaudessa.

Tarvetta moisien kohteiden saamiseksi yksin kansiin on ollut. Jokainen paikka esitellään sivun tilalla, jolla kohdepalvelujen lisäksi on kartta ajo-ohjeineen sekä tietoja paikkakunnan nähtävyyksistä, elinkeinoelämästä ja muista palveluista.

Vähän ihmetyttää se, miksi leirikoulutoiminta on niin voimakkaasti mukana. MUTTA on hyvä pitää mielessä, että leirikoulu virallisuudessaan on niin uusi asia, että neuvot ja ohjeet niin opettajille kuin oppilaiden vanhemmille ovat paikallaan. Ja järjestöväki ottaa kiitollisena vastaan tämän julkaisun, koska kaikissa kohteissa on myös kurssitoiminnalle soveltuvat tilat.

Esitteeseen tutustuu pyytämällä sen Suomen Retkeilymajajärjestön toimistosta, puh. 90-694 0377. Se on ilmaisjakelussa.

Tätä sivuvaunua ei liene tarkoitettu akantappokoneeksi, koska ohjaajana on nainen ja kyydisä mies. Tampereelta löytynyt kuva lienee otettu sunnuntaiajelulta Englannista, jos ei sitten Amerikoissa. Ajankohdasta kertovat takana kulkevat autotkin. Eipä muuten ollut kypäräpakkoa niihin aikoihin, jos nyt ei vauhtikaan ollut huimaava.

Kuva Eero Mikkola

KONTIORALLI -88

Aiomme luoda Kontioon uutta ilmettä, jotain erilaista kuin mihin on totuttu... Enemmän ohjelmaa, enemmän toimintaa... Paikasta emme vielä sano mitään...

Terveisin "duunarit"

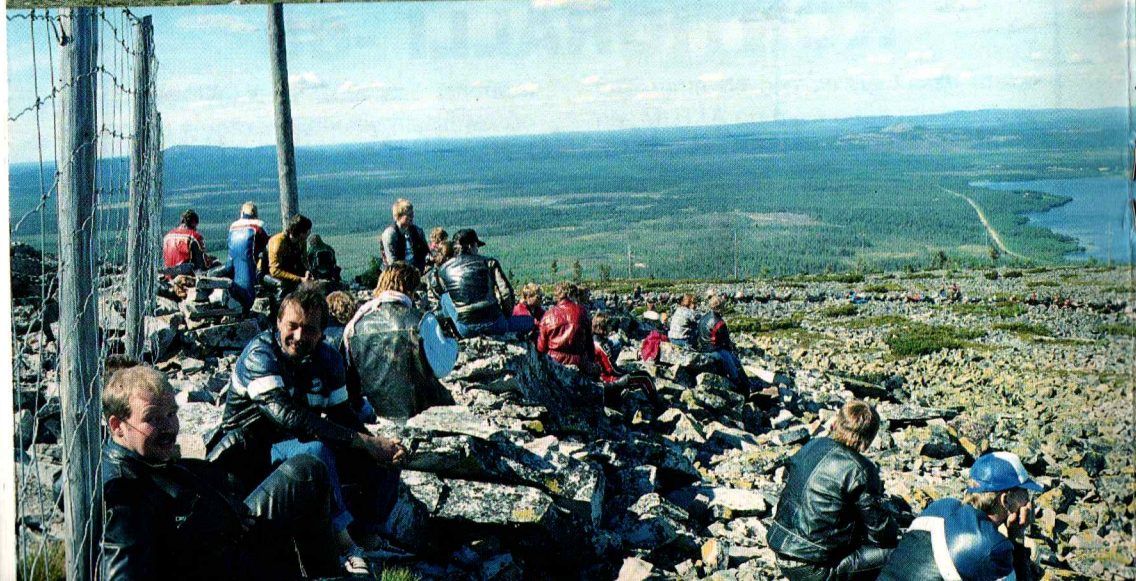

VÄRINÖITÄ

*Se voi olla moottorin
tärinöitä,
soolona ajoa
tai yhdessä oloa.
Se voi olla aamun
kajoa tai kuun silta,
halla-aamu tai
nuotioilta,
sillä motoristien
vapaus on
sielujen värinöitä.*

Teksti Aki Kuvat Maarit

SE KOLMAS

Kemijärven Jaska muisteli ensimmäistä pyöräänsä DKW 350 S:ää aikanaan MP-lehdessä N:o 12/85 ja toista peliään Suzukia numerossa 2/86. Luonteva jatko muistelasarjalle on tietenkin kolmas pyörä – viittaahan siihen jo otsikonkin erittäin omaperäisesti (!) keksitty nimi.

Kolmas kerta toden sanoo – vai sanooko? Kuutiot tietysti kasvoivat, mutta ihan kaikki muistot eivät siitä kolmannesta olleetkaan mukavia. Tosin kuskisakin oli syytä... mutta aloitetaanpa ihan alusta:

Elettiin vuotta -76. Heinäkuu oli käsilä. Olin ensimmäisellä "oikealla" kesälomalla. Siis sikäli oikealla, että olin nyt työelämässä mukana. Lomanviettopaikka oli – mikäpä muukaan – kuin Turku, ja kortteeripaikka Vasaramäen kaupunginosa isovanhempien luona.

Turussa moottoripyörien runsaus herätti taas talviset mietteet. "Miltähän nelitahtinen peli tuntuisi, uskaltaisikohan jo suurentaa tuota kokoluokkaa?" Viisisatanen Suzukini rupesi tuntumaan niin pieneltä ja vaatimattomalta. Rumpujarruineen ja polkukäynnistyksineen se vaikutti suorastaan vanhanaikaiselta. Eipä silti, juuri yksinkertaisuus ja luotettavuus olivat Suzukin valtteja, ja olinhan ollut siihen kovin tyytyväinen.

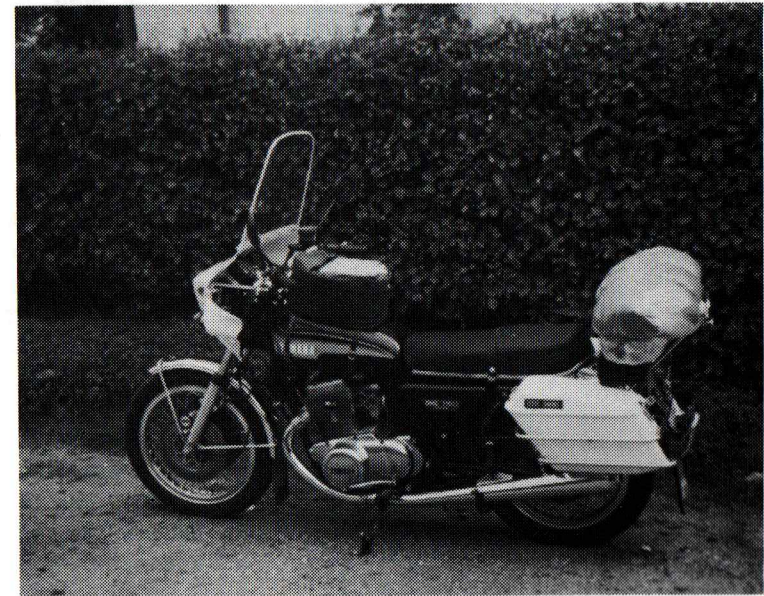
Uudempi ja isompi piti kuitenkin saada. Ei siinä muuta perusteluja tarvinnut (!). Suzukin "vesipyssy" olisi ollut luonnollinen jatke samaan sarjaan – mutta kun sen pitäisi olla nelitahtinen. Hetkinen, mitähän pyöriä 750:n kokoluokassa oikein löytyisi? Tietenkin Honda CB 750 – muut merkit olivatkin sitten melkein eurooppalaisia (Moto Guzzi, Laverda, BMW jne. .) ja kalliita. Jotenkin tuo Hondakin tuntui vielä liian monimutkaiselta neljine sylintereineen.

Sitäpaitsi sen hinnat olivat käytettynäkin melko kovia. Uutta pyörää en edes uneksinut ostavani.

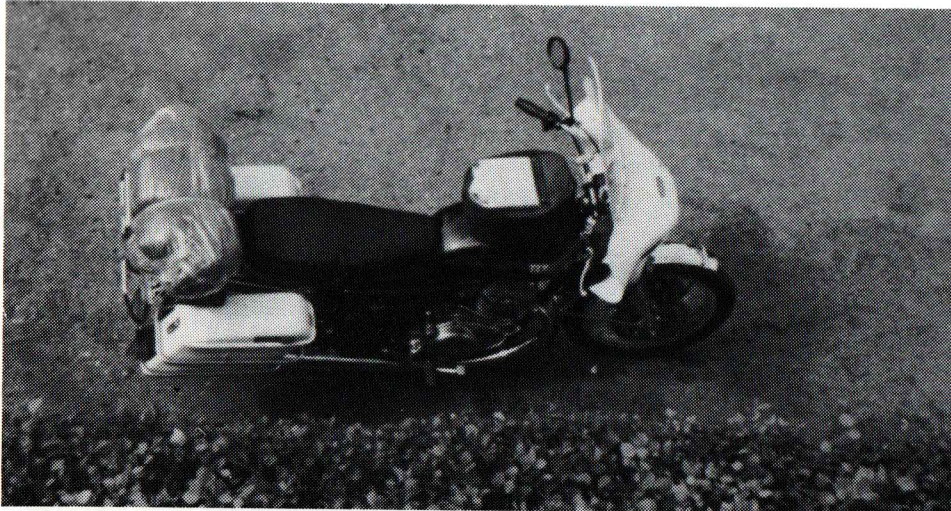
Jälleen alkoi tutuksi käynyt kiertely mp- ja autoliikkeissä, sekä Turun Sanomien seuranta. "Jos ei löydy, niin ajelen edelleen Suzukilla", aloin jo mietiskellä. "Eihän sillä pyörän vaihdolla niin hengenhätää ole, vaikka ei niitä pophjoisesta kuitenkaan löydä.

Se löytyy sittenkin !

Itänenkatu 21:ssä sijaitsevasta MOTOCENTER OY:stä äkkäsin sitten eräänä päivänä muutamia isoja pyöriä. Eräs oli käytetty Honda CB 750 ja toinen kaksisylinterinen Yamaha TX 750. No, olihan siellä myös harvinainen Moto Guzzi 750 Sport, joka kuitenkin putosi heti kättelyssä hintansa puolesta. Jäljelle jäivät siis kaksi edellämainittuja "japsia". Kummatkin olivat pari vuotta vanhoja, siistejä ja suhteellisen vähän ajettuja. Hondan huomattavasti kalliimpi hinta alkoi kuitenkin kallistaa vaakakupia Yamahan suuntaan. Olihan muuten eräällä kaverillani kotipuolella Kemijärvellä juuri samanlainen. Sivumennen sanottuna ensimmäisiä – ellei

Ajokki oudommasta kuvakulmasta.

aivan ensimmäinen – 750-kuutioinen pyörä paikkakunnalla. Tämä samainen kaveri oli matkailut sillä Espanjaa myöten, joten eiköhän siinä olisi aines- ta matkapyöräksikin. Olin kyllä kuullut jotain huhuja salaperäisistä kiinnileik- kaamisista ym. vioista ko. mallin koh- dalla, mutta panin ne kateellisten tiliin.

Pari päivää ankarasti mietittyäni ja laskeskeltuani tulini siihen johtopäätök- seen, että haen sen Yamahan ”pois kuleksimasta”. Eipä aikaakaan, kun Suzukista oli riisuttu sivulaukut ja tuuli- suoja pois, sekä asennettu alkuperäi- set etuvilkut paikalleen.

Ajoin liikkeeseen ja kaupat syntyivät. Sain Suzukista vielä mukavasti vaih- dossa, ja loppuhinnasta tehtiin vuoden osamaksusopimus.

Ensivaikutelmia

”Onko tämä tottakaan, nyt on minulla- kin seiskapuolikas pyörä!” muistan aja- tteleeni. Olin nyt siirtynyt ”isoihin poi- kiin”. Tunne oikein paisutti rintaa. ”Tässä ei ollakaan enää mitään aloit-

telijoita, vaan kokeneita motoristeja.” Totuuden nimessä ei niitä ajokilomet- rejä ollut kertynyt vielä mitenkään hir- veästi.

Liikkeestä Yamahalla lähdettyäni oli ensimmäinen havainto mahtava moot- torijarrutus aina kaasua höllätessä. Kaksitahtisestahan moinen ilmiö puut- tuu täysin, joten siinä oli aluksi hieman opettelua. Isolta ja raskaalta pyörä ai- nakin tuntui, sekä myös erittäin vakaal- ta ja tärinättömältä.

Isovanhempien pihalla Vasaramäes- sä pääsin vasta oikein ihastelemaan ostostani. Se näytti upealta! Syvänvih- reä – melkein musta – väri loisti tan- kissa kilpaa moottorin kiilloitettujen osien ja pakoputkien kromin kanssa. Öljynlauhdutin näytti hienolta ja erikoi- selta. Lauhdutin ja sen putket oli kuu- lemme asennettu vasta Suomessa maahantuojan toimesta. Kuumalla il- malla moottorin tasapainoakseleiden oli tapana vispata öljy vaahdoksi. Lauhdutin ja myös lisäöljypohja estivät tämän. Oliko Suomessakin niin kuu-

maa, että sellaiset toimenpiteet olivat tarpeen – no ilmeisesti.

Nyt oli minunkin pyörässäni levyjarru edessä – ja oikein kaksin kappalein! Myös ensi kertaa omistin sähköstartin, jos kohta poljin oli vielä säilytetty mu- kana. Sytytysvirran tappokatkaisin oli ennenkokematonta. Entäpä mittarit sitten. Niihin olin erikoisen ihastunut. Ne olivat todella suuret ja selvälukui- set. Varoitusvaloja oli paljon: kaukova- lolle, vapaalle, kummallekin suunta- merkille omansa, jarruvaloille (!), öljyn- paineelle ja takajarrun kuluneisuudelle. Lisäksi oli sellainen erikoisuus, että va- lojen ollessa päällä ja ajovalon hehku- langan kärehtäessä poikki kytkeytyy päälle automaattisesti toinen ajovalo- lanka! Muita hienouksia olivat lukolli- nen bensatankin korkki ja alumiiniset (pinna)vanteet, ja tietenkin: Omni Pha- sef Balanser eli kampiakseliin ketjun avulla kytketyt tasapainotusakselit. Par- allel Twinin ominaiset tärinät eliminoi- tiin ko. systeemillä. Totta olikin, että Jammu ei juuri tärissyt, vaan meno oli melkoisen tasaista – ainakin Suzukin jälkeen.

Cycle buyers Guidesta kaivelin in- noissani seuraavia tietoja: Teho 63 hv 6.500 kierroksella ja neljännesmaili oli taittunut aikaan 13.72 sek. (huh). Huip- punopeus n. 185 km/h. Hmm...no joo, aivan riittäviä arvoja minulle. Mitäh, Big Bike puolestaan moitti Jammua hie- man painavaksi, noh, toisaalta kehui Mikunin kaasuttimia ja viisivaihteista laatikkoa. Sitähän minäkin, ja olihan Jammu sentään klassisen kaunis – siis perinteisen näköinen moottoripyörä.

Onnellisemman henkilön hakeminen Turusta silloin oli tiukassa. Ajokaveri Salmiselle Kemijärvelle piti tietysti il- moittaa heti puhelimitse ”iloisesta per-

hetapahtumasta". Langan toisessa päässä tuntui olevan hetken "ei oo tosi" -tunnelmia, sillä en ollut puhunut vaihtoeikeistani halaistua sanaa.

Suzukista jääneet Shoein sivulaukut ja Cravenin perälaukku piti tietenkin heti asentaa paikalleen. Sivulaukut, jotka Suzukissa olivat näyttäneet suurilta, näyttivät Jammun kyljissä paremminkin pienehköiltä – tosin jotenkin tyyliin sopivilta. Shoein tuulisuoja (se Harrikan vastaavan näköinen) puolestaan näytti olevan paremmin elementissään Jammun kuin Suzukin keulassa. Näin oli Yamaha hetkessä matkavarusteltu.

Jammun kate ja laukut ovat juuri saaneet uuden kirkaankeltaisen värin.

Huoltohommia

"Ei siis muuta kuin hanaa – jaa, mutta jospa veisin Jammun ensitöikseni huoltoon, en kuitenkaan osaa itse säätää venttiilejä." Tuumasta toimeen. MP-TEAM Ky Salonen oli valtuutettu Yamaha-huolto, joten tilasin sieltä ajan ja vein pyöräni sinne. Noutopäivänä löysin sen täsmälleen samasta paikasta, johon olin sen jättänytkin. Tietysti se oli huollettu, koska lasku ylitti ennakoarvioni 127%:lla. Ilmeisesti jatkossa kannattaisi kuitenkin opetella se venttiilien säätäminen.

Kotio

Kesäloman loppuminen tiesi lähtöä pohjoiseen. Siinähan se taas menisi samaa matkaa vanhempien ja pikkuveljen körötellessä autolla. Jammu lastattiin kuitenkin raskaasti, tarkoituksena samalla tutkia sen käyttäytymistä pakattuna.

Matka taittui mukavasti kauniissa ilmassa Kalajoelle asti, jossa yövyttiin. Seuraavana päivänä matkaa jatkettiin. Erään tankkauksen yhteydessä pyörä ei meinannutkaan käynnistyä. Bensanmyyjän avustuksella saatiin kuitenkin Jammu liikkeelle työntämällä. "Ei kai se mitään ollut", ajattelin. Kuitenkin lähellä Kemiä, enteellisesti kilometritolpan n:o 13 kohdalla, koneesta kuului armoton KRAAK, jonka jälkeen se olikin kuin yhtä puuta. Sain kaukovalovilkulla kuitenkin annettua merkin edellä ajavaan muuhun perheeseen. He kääntyivätkin takaisin, hetken päivitte-lyä, pyörä narulla takapuskuriin ja hinauksessa Kemin rautatieasemalle. Kiinnihän se oli leikannut. Olisi pitänyt kokeneena motoristina aavistaa jotain jo siinä vaiheessa, kun se siellä huoltamolla ei meinannut käynnistyä. Pikkuvelikin oli Kalajoella muistuttanut katsoomaan öljyt, mutta olin kuitannut sen sanomalla, että vastahan se oli huollossa. Eikö kone siis kestä 700 kilometrin ajoa ilman öljyn lisäämistä? Huollossa öljyt oli luvattu vaihtaa – ainakin oli laskutettu. Olisiko jäänyt tekemättä? En voinut uskoa sitä – itsehän tässä vikapää olin, kun en tuollaista pikkuseikkaa tarkistanut. Murheellisempaa miestä ei Kemijärveltä löytynyt, kun pyörä asemalta narun jatkona kotiin hinattiin.

Periksi ei anneta

"Oppirahat on maksettava", tuumasin hammasta purren. Eräs lähellä asuva, koneiden kanssa ikänsä rassannut, tuttava lupsikin yrittää korjata koneen. Eihän se kovin monimutkaista liene. Itse sentään otin koneen pois rungosta ja toimitin sen auton takakontissa hänelle.

Koneen purkamisen jälkeen todettiin seuraavien osien menevän uusiksi: kampaikseli (771,-), kiertokanget (á 214,20), männät (á 63,-), rengassarja (á 40,-), männäntapit (á 10,50) ja kampaikselin laakerit (á 10,90). Maahantuojaa Arwidson Oy ilmoitti, että heillä on myynnissä myös täydellisiä irtomootoreja hintaan 3.410 mk. Päädyin kuitenkin edellämainittujen osien ostoon. Mekaanikkotuttu sai, uusien osien tultua ja sylinterien porauksen (t:mi Ahvenjärvi 95,-) jälkeen, aikansa aherrettuaan koneen jälleen kasaan, eikä edes perinyt kuin muodollisen palkkion. Minä puolestani ähersin itse koneen takaisin runkoon – ja katso – se pelasi taas kuin ennen. Hyvää ajoaikaa muutenkin lyhyestä kesästä oli kylä mennyt turhan paljon hukkaan.

Uusi kesä – uudet kujeet

Seuraavana talvena keksin maalata spraylla sivulaukut, perälaukun ja katteen kirkaan keltaisiksi. Se onnistui aivan kohtuullisesti, ja väri oli nyt sama kuin kypärässä – tykkäsin olevani tyylikäs. Tukeva suojakaari ja Kawasakin mustat peilit kruunasivat kokonaisuuden. Sitten sain käsiini parin ikivanhoja sumuvaloja. Kiinitin ne suojakaareen –

kuitenkaan vielä kytkemättä niihin virtaa. Ne olivatkin kyllä hyvin asiallisen näköiset.

Tuli kevät -77. Lähdin ajokaverini Salmisen kanssa ensimmäiselle kevätajelulle talven jälkeen. Olimme juuri koluamassa erästä syrjäistä hiekkatietä, kun poliisiauto tuli vastaan. Pysähtymismerkki annettiin, ja autosta nousi Liikkuvan Poliisin konstaapelin lisäksi – itse nimismies. No, siinä ruvettiin leppoisasti tarinoimaan nimismiehen kanssa, poliisimiehen tarkastellessa ylimalkaisesti pyöriä. Kaikin puolin kunnossahan ne olivat, olin mm. itse juuri talven aikana laittanut alle uudet renkaat. Esim. takaiskunvaimentimen kunto tuli todettua poliisin painauttaessa pari kertaa satulaa ja todeten: ”öh – kunnossa ovat ... iskarit.” Heidän ollessa jo poistumassa, kysäisin vielä mielipidettä sumuvaloista. Vastaus oli, että koska niihin ei tule virtaa, niin voisin ottaa ne sitten kotona pois, tai laittaa toimimaan. Täysin huomaamatta jäi, että ne olivat laittomat kahdestakin syystä, nimittäin: niissä ei ollut hyväksymismerkintää ja niitä oli yksi liikaa. Eipähän siinä mitään, otin ne kotona kuitenkin pois.

Heinäkuun ensimmäisenä viikonloppuna oli sitten vuorossa Kontioralli, jo legendaksi muodostuneen tuskien taipaleen takana Tulppiossa. Olinhan siellä minäkin. Kemijärven ainoana osanottajana liityin sujuvasti etelästä tulevan letkan hännille tankkaustauon aikana. Ajokaveri Salminen katseli haitkeana lähtöämme, sillä jostain syystä hän oli estynyt lähtemään mukaan. Kuraisena, mutta tyytyväisenä pääsin Jammulla suuremmitta vaikeuksista perille. ”Minähän en likaisella pyörällä aja”, tuumiskelin itsekseni ja kävin pe-

semässä pyörän läheisen joen rannalla. Muutenkin vielä hieman tottumattomana ”rallaajana” olin varannut toisen sivulaukun pelkästään ruoalle, josta suurin osa tietenkin palasi takaisin kotiin. Tulppiossa muuten tapahtui se surullisen kuuluisa poromiehen rannekello-mysteerio, josta tosin luin vasta jälkeenpäin MP 69: julkaisusta. Mukavaa ja antoisaa siellä kuitenkin oli, vaikka niin kokenut motoristi olinkin olevinaan. Kotona muuten huomasin etulokasuojan lyöneen öljynlauhduttimen mutkalle. Olivat kuopat sen verran mahtavia Tulppion tiellä.

Siinä alkukesän aikana vahvistuivat huhut, että kyllä tämä Jammu TX oli jotenkin epäonnistunut malli. Outoja kiinnileikkaamisia muillakin kuin minulla oli sattunut. Arwidson sai kai hyvinkin kaupaksi niitä vaihtomootoreitaan. Amerikassakin kuulemma olivat kauppiaitten varastot täynnä myymättömiä Tee-äxiä. Kesäloma lähenee ja minussa vahvistui halu päästä ajokistani mitä pikimmin eroon. Harmi kyllä, sillä pidin Jammua todellisen MOOTTORIPYÖRÄN näköisenä sekä kuuloisena. ”Hyvähän se oli myös ajaa, vaikka värisi hieman huolimatta hienoista tasapainoakseleista. Olin saanut sen rakennetuksi itseäni miellyttäväksi ja persoonalliseksi ajokiksi, mutta budjetti ei kestäisi kyllä kovin monia kiinnijämähämisiä. Asia ratkesi kuin itsestään, kun kemijärveläiset ajokumppanit Salminen ja Pauna ilmaisivat myös halunsa vaihtaa ajokkinsa hieman tuoreempaan. Päätimmekin järjestää lomani alkuun ”yhteismatkan” Turkuun, mutta siitä enemmän joskus toiste.

PEKKA KULJUN RUSKARETKI

ERILAINEN MOTORISTI ?

Sillääikaa, kun muut nuoret moottoripyöräilijät haaveilevat XLZWB 1200HC-pyöristä, sanoo 23-vuotias vantaalainen Tommy Westlin pitkäaikaisen unelmansa täyttyneen tuliterässä Triumph Bonnevilleissa. Tämä johti minut väistämättä kysymään, kokeeko hän mahdollisesti olevansa erilainen motoristi.

Asia ei kuitenkaan aivan ollut niin, vaan Tommy sanoi olevansa valveutunut ja kokeneensa herätyksen,, mene ja tiedä, ainakin haastatteluhetkellä elokuun puolella välissä hän tuntui olevan kovin tyytyväinen pyöräänsä.

Tommylla ei ole nimeksikään piikki-kokemuksia: "Kun se oli aina rikki...". A-kortin hankkimisen jälkeen kilometrejä onkin sitten kertynyt mukavasti, keskimäärin 20 000 vuodessa. Pyöräkin on ehtinyt olla jo neljä ennen brittimotoristiksi siirtymistä.

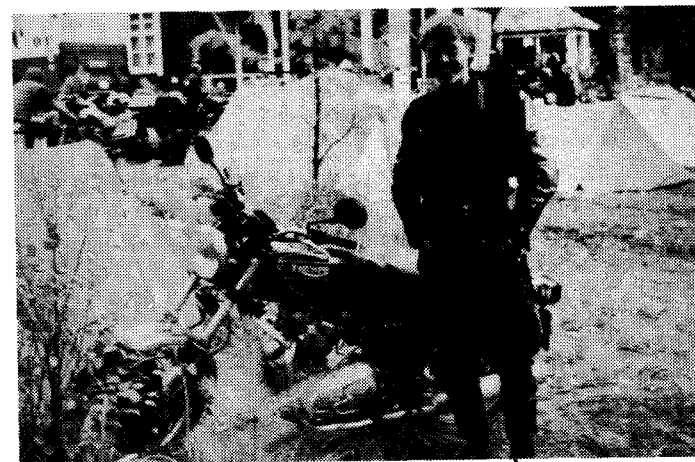
Moottoripyöräilyn lisäksi Tommy harrastaa laskuvarjohyppyä sekä talvisin palelua ja rahan säästämistä. Hyppääjissä ja motoristeissa hän sanoo tavanneensa samantyyppisiä ihmisiä, vapaita ja mukavia. Harrastuksiin hukkuvat helposti paineet, kuten kai meillä kaikilla.

Moottoripyöräharrastuksesta puhuttaessa Tommy myöntää asenteensa viiden moottorikesänsä aikana muuttuneen melko paljon. Aiemmin kaikki oli niin uutta ja hienoa, piti mennä joka paikkaan ja tavata kaikki ihmiset. Ehkä myös ajaminen itsessään oli jotenkin hohtokkaampaa. Uutuudenviehätyksen karistua hän sanoo tulleen valikoivammaksi. Köyhä, Siitama ja Pystymettä ovat parhaat rallit ja muissa käydään sitten mielialan mukaan.

Tommy on ajellut melko paljon yksin ja sanoo useimmiten pitävänsä siitä, vaikka myöntääkin joskus ajavansa mielellään myös kavereiden kanssa.

Myös tulevaisuudessa tulee moottoripyöräily olemaan vahva osa Tommy'n elämässä. Eivätkä unelmat lopu Bonnevilleen, ehkä joskus vielä Harrikka...

Maarit

INTIAANILOMA MOOTTORIPYÖ- RÄLLÄ TYTTÄREN KANSSA

En ole taipunut yleisen paineen alle ja myynyt moottoripyörääni (-pyöriäni) perheen kasvamisen myötä, kuten yleensä on tapana. Lienee tuttu ilmoitus lauantaimarkkinoilla Mopojä kaupan -otsikon alla: Myydään naimisiinmenon takia... tai Jus-sin syntymisen vuoksi edullisesti...

Minä olen päinvastoin ottanut lapsia kyytiin jo vuoden ikäisestä lähtien. Tänä vuonna oli vuorossa 10-vuotias Maria-tyttäreni, kun suunnittelimme kesälomareisua. Vauvan syntyminen esti suunnitelmat retkestä Eurooppaan tai pohjoiseen, mutta retken ajoittaminen oikeaan ajankohtaan korvasi loman lyhyden. Retki osui intiaanikesän aikaan.

Lehtemme motoristihenkinen lukijakunta muistaneekin kesän lämpimän viikon. Täällä keski-Suomessa elohopea kipusi yli 25 asteen eivätkä sadepilvet hätyyttelleet.

Lomakohteemme oli Marttilan lomakeskus Kangasniemellä. Olimme saaneet viikonlopun täysohoitopaketin isältäni lahjaksi. Jo alkumatkasta Maria valitti, ettei näe tietä ja tuulen pyörteet käyvätkä ikävästi niskaan. Niinpä teimme vaihdon. Kymmenvuotias tyttö tarttui puikkoihin ja minä siirryin taakse. Totta puhuen minä hoitelin kaasun ja kytkimen käytön ja Maikki lämmitteli jalkojaan SR:n moottorin päällä. Minä siis ajoin, mutta nyt oli tytölläkin tuntuma tiehen.

Majoittuminen kävi näppärästi. Nahat ja lämmikkeet pois alta ja simmareissa rannalle. Maikkia kiinosti kroketti, jota sitten useaan otteeseen pelasimme. Kävimme katsomassa tilan hevosta ja varasin Maikille ratsastustunnin.

Sapuskan jälkeä tekikin jo mieli tien päälle tutustumaan Kangasniemeen. Kävimme Kunnallislehden toimituksessa kyselemässä toimittajamotoristi Partasen Jussilta kylän nähtävyydet.

Pikkupoikana olen viettänyt kesiäni Kangasniemen Ohensalossa vaarin kaverina, joten ei kylä aivan outo ollut. Lisäksi opiskeluaikana kiidin Kangasniemen halki pikku Fiatillani, mutta silloin ei ollut aikaa nähtävyyksille, vaan tyttöystäväni luo Mikkeeliin tai opiskelemaan hänen luotaan Jyväskylään. Tämä tyttöystäväni on nykyisin kuuden lapseni äiti...

Partajussi esitteli paikat kartalta ja me ajelimme kylän ristiin rastiin. Haikena muistelin satamassa aikaa, jolloin vietin siellä veneessä yöni. Tippa oli tulla silmään mummon ja vaarin haudalla ja kovin oli nurmettunut polku vaarin savusaunaan, jossa poikasena nautin vaarin kanssa monet makoiset lölyt.

Tenniskaveriksi löysin Matti-serkun sivukylän uudelta kentältä, ja tädin luona laskettiin virsiä, kun sattui olemaan lähetyssompeluseura menossa. Makoisalta maistui tädin täytekakku, mutta papin puhe oli niin pitkä ja teologinen, että Maria alkoi vaa-tia poislähtöä.

Potkiessani eloa SR:ään hämyisessä kesäillassa kaikui sisältä iltavirsi.

Saavuimme majapaikkaan myöhään, kello oli melkein kymmenen, mutta emäntä

otti meidät vastaan hymyillen ja lämmitti jopa ruokaa, kun emme olleet päivällisai-kaan paikalla.

Nuo muutamat kesäiset päivät kuluivat nopeasti, aivan liian nopeasti, mutta us-kon, että niistä jäi minulle upeita elämyksiä pitkin talvea maisteltaviksi puhumatta-kaan tyttärestäni. Ensi kesänä kangastelee mielessä matka Norjaan kolmanneksi vanhimman Mirjan kanssa, joka on silloin 9 vuotta täyttänyt nuori neiti.

J. Kuitunen
Karttula

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.

Aika	18.10.1987 Klo 12.00–15.00	Pöytäkirja
Paikka	Helsinki	Hallituksen kokous
Läsnä	Pekka Kuoppala Veli-Matti Kaipainen Jouni Valkeejärvi Urpo Vaahtera Erkki Ahola	Timo Ylä-Mononen Vesa Viertola Hannu Impola Annukka Kuoppala
1	Urpo Vaahtera avasi kokouksen.	
2	Kokous todettiin laillisesti koolle kutsutuksi ja siten päätösvaltaiseksi.	
3	Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Urpo Vaahtera ja sihteeriksi Pekka Kuoppala.	
4	Käsiteltiin edellisen kokouksen pöytäkirja.	
5	Kokous pohti MP 88 näyttelyasiaa ja teki periaatepäätöksen osallistumisesta näyttelyyn. Pekka selvittää asiaa.	
6	Kaj Ekblad hoitaa Pystymettän videonin vuokralaiteilla. Päätettiin, että kerho maksaa vuokratulot.	
7	Kerhon kassanhoitajalle päätettiin hankkia nauhalle tulostava laskukone. Veli-Matti Kaipainen ja Pekka valtuutettiin yhteistyössä hankkeen toteuttajiksi.	
8	Päätettiin, että hallituksen yhteyshenkilöt pysyvät samoina.	
9	Kerhon omaan käyttöön soveltuvasta joulukortista on ilmennyt tarvetta. Samoin kerhon merkillä varustetusta, myyntiin tarkoitetusta postikortista on esitetty kyselyitä. Annukka selvittää mahdollisuuksia hankkia edellä mainittuja artikkeleita. Urpo ja Hanna hoitavat edellisen vuoden tapaan jopuluterveydyksen lähettämisen.	
10	Päätettiin, että vuoden 1988 jäsenmaksun viimeinen maksupäivä on 15.02.1988.	
11	Käytiin taas kerran läpi tulevat kokoontumisajat. – Pystymettä on hoidossa. – Talviralli edistyy.	

- Etappiajo Kokkolan suunnalla.
  - Kirkkopyhä hoidossa.
  - Kevään EAK Timo hoitaa asiaa.
  - Nuorisokokoonumisasia edistyy.
- Kaikki mahdolliset kevätajelut ja nuotiollat toivotaan kerhoisin tietoon.

12

- Muut esille tulevat asiat.
- Päätettiin taasen pistää kerhon omaisuus paperille ja tietoon missä kaikki on.
  - Sihteerin ja kasöörin vanhoiksi jääneet jäsenlistat Annukalle ja Jounille.
  - Valokuvattiin hallituksen uusi jäsen Vesa, joka oli kyllä tervetulleeksi toivotettu jo kokouksen alussa.
  - Kokous käsitteli Naisten kokoonumisajon siirtämistä 69:n suojiin. Päätettiin antaa edellämämainitun kokoonumisen järjestäjille lupa käyttää kerhomme nimeä järjestäessään tapahtumaa. Kokoonumisesta mahdollisesti aiheutuvista kustannuksista vastaa naisten kokoonumisajon järjestäjät itse.

13

- Ilmoitusasiat.
- Guy Wikström ei valitettavasti voi osallistua Pystymettään, sillä kerho velvoitti hänet osallistumaan Norjassa järjestettävään NMR:n kokoukseen.

14

- Matkakuluja korvattiin seuraavasti.
- Vesa Viertola 195,-
  - Jouni Valkeejärvi 50,-
  - Erkki Ahola 110,-
- Kokouksen järjestelykuluja korvattiin Annukka Kuoppalalle 180,-

15

- Puheenjohtaja päätti kokouksen.

Urpo Vaahtera
Puheenjohtaja

Pekka Kuoppala
Sihtööri

KONTIORALLI -88

Leirialueelle tarvitaan kuulutuslaitteet. Vahvistin, muutama torvi ja paljon piuhaa. Sattuisko jollakin kerholaisella olemaan tällaiset laitteet tiedossaan? Vaikapa pientä vuokraa vastaan? Soitelkaa!

916-83 803 / Kekku

TAVARAMARKKINAT

**HULLUN HALPOJA
VYÖLAUKKUJA 29 mk**
mantsahenkilöille kyykkykuskelle
hihtäjille eväslaukuksi

**KERHOREPUT
80 mk
(kerhologo)**

**KETJUÖLJY
500 ml 45 mk**

**T-PAIDAT 45 mk
S, M, L, XL, XXL
valk., pun.,
t-sin., musta
(pieni kerhologo)**

**COLLEGET 95 mk
S, M, L, XL, XXL
musta
(iso kerhologo)
"ei vilu yllätä"**

**KERHOTARRAT
ISOT 10 mk
PIENET 2 mk**

**KANGASMERKIT
15 mk**

TILAUKSET TILPEHÖRSKÄLTÄ:

☛ kortilla,

☛ puhelimella:

**NIMI, OSOITE, PUH.,
TUOTE, VÄRI, KOKO**

**Hannu Impola
Kilorinne 10 A 11
02610 ESPOO
k. 592 568 t. 567 2182**

- lähetä toivomuksiasi tavaravalikoimasta